

วัดพุทธปัญญาให้เป็นวัดที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาแท้ๆ โดยไม่ต้องมี ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์

22 เมษายน 2545 จึงเป็นวันที่ข้าพเจ้า เข้ามารับหน้าที่ เจ้าอาวาสวัดพุทธปัญญา ได้ศึกษา เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมต่างๆพอสมควรแล้วตั้งใจว่า จะสร้างวัดพุทธปัญญาให้เป็นวัดที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาแท้ๆ โดยไม่ต้องมี ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์และ ไม่มีการค้าขายสินค้า หรือวัตถุมงคลใดๆเจือปน โดยปรับจุดประสงค์จากเดิม ให้ปฏิบัติได้ ตรงประเด็น ชัดเจนแก่การสร้างวัดที่จะแสดงออกซึ่งความเป็นพระพุทธศาสนาในทุกกิจกรรมว่า

1. เป็นสถานศึกษาพระธรรมวินัย โดยใช้พระไตรปิฎกเป็นหลักในการศึกษา
2. เป็นสถานฝึกอบรมภavanaตามพุทธวิธีที่ปรากฏในพระไตรปิฎก
3. เป็นศูนย์เผยแผ่พุทธธรรม ที่ไม่มีโหราศาสตร์และไสยศาสตร์เจือปน
4. เป็นเขตปลอดการเรียไร ปลอดจากพิธีกรรมนอกศาสนา ปลอดการค้าทุกชนิด
5. เป็นเขตปลอด ความบันเทิงและการละเล่นทุกชนิด
6. เป็นศูนย์รวมผลงานด้านการเผยแผ่พุทธธรรมของพระมหาเถระผู้ตั้งใจอธิบายพุทธธรรมอย่างถูกต้องชี้ตรงต่อพระพุทธประสงค์
7. เป็นศูนย์ศึกษาพุทธธรรม วัฒนธรรมไทย และภาษาไทยของเยาวชนที่สนใจใฝ่หาความรู้อย่างบริสุทธิ์ โดยไม่ต้องมีแรงจูงใจใดๆ ที่ไม่เอื้อเพื่อต่อวิถีพุทธธรรม
8. เป็นศูนย์ผลิตสื่อธรรมะและเผยแผ่ธรรมะทางสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซีดี และเทป ที่แจกฟรีเป็นธรรมทาน

คณะกรรมการหลายท่านแม้จะสนใจพุทธธรรมมานานไม่คุ้นเคย ไม่เคยพบ ไม่เคยเห็นวัดตามที่กำลังจะเป็นนี้ ได้ฟังแล้วคูสีหน้า หวั่นวิตกแต่ต้องรับไว้ก่อน บางท่านถึงกับปรารภกันว่า หากประกาศนโยบายออกมาแบบนี้ ถ้าปฏิบัติได้จริงคงจะไปไม่รอด เพราะวัดต้องการเงินมาจ่ายค่าที่ดิน ซึ่งยังเป็นหนี้อยู่ถึง 95,000 เหรียญ และต้องจ่ายอย่างน้อยปีละ 20,000 เหรียญ ยังไม่รวมถึงค่าน้ำ ค่าไฟ หนังสือ เทป ซีดี ที่ตั้งใจแจกฟรี ไม่มีการค้าขายเลย อย่าลืมว่า ทุกอย่างต้องจ่ายเงินทั้งนั้น

ข้าพเจ้า ได้เน้นย้ำถึงความมั่นใจที่จะนำวัดไปในทิศทางพุทธศาสนาอันบริสุทธิ์ว่า ยังไม่มี การสร้างวัดแบบนี้ในอเมริกา จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า กิจการของวัดจะดำเนินไปได้หรือไม่ จะได้รับการสนับสนุนจากพุทธศาสนิกชนมากน้อยเพียงใดหรือไม่ ยังไม่มีใครจะตอบไปในทิศทางใดทางหนึ่งเพียงทางเดียวได้ ต้องรอการพิสูจน์ โดยผ่านการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ตรงไปตรงมา แล้วก็จะได้คำตอบที่แท้จริง

หากทำไปแล้ว ไม่มีพุทธศาสนิกชนคนไหนเข้ามาให้การสนับสนุน ไม่มีรายจ่าย ค่าปัจจัยขั้นพื้นฐาน ไม่มีเงินจ่ายค่าที่ดินที่ยังเป็นหนี้อยู่ เมื่อครบกำหนดที่เจ้าของจะยึดที่ดินคืน ก็คืนที่ดินให้เจ้าของเขาไป

เราสูญเสียทรัพย์สินภายนอกไป แต่จะเหลือความภูมิใจตลอดไปว่า เราได้ทุ่มเทพยายามสร้างวัดที่เผยแพร่พระพุทธศาสนาอันบริสุทธิ์ในอเมริกาแล้ว แต่ไม่มีใครให้การสนับสนุน อาตมาเองก็ไม่เคยกลัวเรื่องที่อยู่อาศัย หากมาอยู่ที่นั่นตั้งใจสร้างวัดที่สอนพุทธศาสนาแท้ๆสักวัดหนึ่ง แต่สุดท้ายต้องปล่อยให้เจ้าของยึดคืน เพราะไม่มีเงินจ่ายค่าที่ดิน ก็แสดงว่า ไม่มีใครเห็นด้วยกับนโยบายที่อาตมาประกาศและปฏิบัติออกมาอย่างเป็นรูปธรรม ไม่มีใครสนับสนุนให้วัดแบบนี้เกิดขึ้นและตั้งอยู่ในอเมริกา

อาตมาก็พร้อมจะเดินทางกลับประเทศไทย ซึ่งยังมีวัดร้าง อีกสามพันกว่าวัด ไว้รอทำให้อาตมาพักพิงไปได้ถึงสามพันปี หากจะพักปีละหนึ่งวัด แต่ที่แน่ๆอาตมามีอายุไม่ถึงหนึ่งร้อยปี เดินๆไปหยุดหายใจก็ตายได้ทันทีที่ไม่มีกำหนดอะไรแน่นอน ก็มีวัดร้างให้พักได้จนวันตาย

แต่ในทางตรงกันข้าม หากดำเนินนโยบายอย่างนี้แล้ว ได้รับการสนับสนุนจากพุทธศาสนิกชนที่เข้าใจแนวนโยบายและพร้อมจะสนับสนุนจนวัดสามารถดำรงอยู่ได้ โดยมีต้องคืนที่ดินแก่เจ้าของ เท่ากับได้ร่วมกันตอบปัญหาที่พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนที่เคยมีความกังวลและเชื่อมั่นไปแล้วว่า หากเผยแพร่พระพุทธศาสนาอย่างเดียวโดยไม่ทำกิจกรรมระดมทุนอย่างอื่น วัดไม่มีทางจะดำรงอยู่ได้ เพราะไม่มีใครศรัทธาและสนับสนุนเพียงพอ ให้กลับมาเข้าใจและเชื่อมั่นได้เลยว่า การนำเอาหลักพุทธธรรมมาบริหารวัด มาจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพุทธธรรมแท้ๆ โดยไม่ต้องนำความบันเทิงหรือเรื่องราวลึกลับมหัศจรรย์ มาจูงคนเข้าวัด ก็สามารถทำกิจกรรมและดำรงอยู่ต่อไปได้ เราได้พิสูจน์ให้เห็นแล้ว

กรรมการหลายท่านเป็นนักธุรกิจ มีความถนัดด้านการจัดงาน การหาทุน การระดมทุน ใ้รายไ้รายรับเป็นตัวชี้วัดตัดสินความสำเร็จ หรือล้มเหลวของงานบริหาร ล้วนไม่มีความมั่นใจในแนวทางนั้นเลย แม้ไม่เห็นด้วย แต่ไม่รู้จะคัดค้านอย่างไร ก็มีพระรูปเดียวที่ตัดสินใจเดินเข้ามาเป็นเพื่อนยามยากเช่นนี้

ก่อนอาตมาจะเข้ามาบริหารวัดพุทธปัญญา ก็มีผู้บริจาค มีชุดสังฆทานไว้ขายให้แก่ผู้ที่ต้องการจะถวายสังฆทานตลอดเวลาเหมือนที่วัดอื่นๆเขาทำกันเป็นเรื่องธรรมดา เพราะเป็นแหล่งที่มาของรายได้หลักของวัดเลยก็ว่าได้ บางวัดที่คนเข้าวัดมาเรื่อยๆในเทศกาลสามารถขายสังฆทานได้ถึงห้าหมื่นเหรียญ ชนิดที่นักศึกษาเอมบีเอียงต้องขอศึกษางาน

คุณสุคนธ์ถามท่านว่า จะให้มีผู้บริจาคต่อไปหรือไม่ ข้าพเจ้าตอบว่า อาตมาไปเป็นเจ้าของอาวาสวัดไหนจะไม่ยอมให้มีผู้บริจาคเป็นอันขาด เพราะเหมือนเป็นสัญลักษณ์บอกกับคนที่มาเยี่ยมวัดว่า ต้องบริจาค เมื่อไม่มีการตั้งผู้บริจาค ไม่มีการเรียไร พุทธศาสนิกชนที่เข้ามาเยี่ยมวัดก็จะมาด้วยความสบายใจ ไม่ต้องพกเงินมาก็ทำบุญลงที่กาย วาจา และใจได้ ไม่ต้องการเห็นว่าบุญซื้อด้วยเงินอย่างเดียว แต่บุญคือการปฏิบัติขัดเกลาให้ชีวิตสะอาดสว่าง สงบยิ่งขึ้นไป

คุณสุคนธ์ได้รับคำตอบอย่างชัดเจนหมดจด จึงจัดการเก็บผู้บริจาคไปทิ้งลงในถังขยะในวันนั้น ตั้งแต่บัดนั้นมาวัดพุทธปัญญาจึงเป็นเขตปลอดผู้บริจาคจนถึงปัจจุบัน

ข่าวเรื่องวัดพุทธปัญญา ไม่มีผู้บริจาค แพร่ไปอย่างรวดเร็ว บางคนด่ามาทางโทรศัพท์ว่า พ่อท่านเป็นเศรษฐีหรืออย่างไรที่ไม่ยอมรับบริจาค หรืออย่างน้อยควรมีสักตู้

ข้าพเจ้าตอบว่าในทัศนะส่วนตัว ผู้ที่เข้าวัดหากมีความ ตั้งใจ จริงใจ และเต็มใจ ที่จะบริจาคสนับสนุนงานพระพุทธศาสนา นับเป็นน้ำใจที่ไหลออกมาอย่างบริสุทธิ์ โดยไม่จำกัดจำนวนว่าเท่าไร แต่หัวใจที่มีปิติ เต็มอิมันนั้นแหละคือ บุญ แต่ต้องตระหนักเสมอว่า เงินที่บริจาคกันมานั้น เป็นอุกรณ์การอำนวยความสะดวก หรือเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและปฏิบัติธรรม แต่ตัวเงินเองไม่ใช่เครื่องมือทำบุญ เครื่องมือทำบุญที่แท้ก็คือใจ

เมื่อเข้าใจอย่างนี้ก็ต้องตระหนักเสมอว่า เงินที่บริจาคให้วัดไปนั้น เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากน้อยเพียงใด คຸ້มค่าเงินหรือไม่ ต้องตรองให้ดี พระพุทธเจ้าสอนว่า นิสสัมภกรณัง เสยโย ใครครวญแล้วจึงทำการกระทำที่ประเสริฐ หรือวิเจยทานัง เสฏฐัง

ใคร่รวนอยู่แล้วให้จึงประเสริฐ ไม่ใช่พอเห็นตู้บริจาคแล้วก็หยอดตะปึดตะพือโดยไม่

ใคร่ครวญพิจารณาแต่อย่างใด

พร้อมกันนี้ได้ยุติการนำเอาห่อสิ่งของเครื่องใช้ที่เรียกว่า สังฆทาน มาขายแก่ผู้มาวัดอย่าง
วนเวียนซ้ำซาก แต่ส่งเสริมการถวายสังฆทานอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับประเพณีที่สืบทอด
กันมาแต่โบราณเช่น ต้องมีพระสงฆ์ครบองค์สงฆ์คือ 4 รูปขึ้นไป หากมีไม่ถึงสี่รูปขึ้นไปก็
จะนำไปให้ทุกท่านตั้งใจถวายทาน ด้วยกล่าวคำถวายว่า

อิหัง ะตะ เม ทานัง อาสวัชชาวะหัง นิพพานัง โหตุ แปลว่า ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตั้งใจ
ถวายทาน เพื่อสิ้นอาสวะ พบความขึ้นบาน สงบสุขยืนนาน เป็นนิพพานเทอญ

หลายคนถามข้าพเจ้าเสมอว่า หากปรารถนาจะบริจาคเงินบำรุงวัดจะอย่างไร ตอบว่า
หากจะบริจาคเงินบำรุงวัดตามความสมัครใจ ต้องบริจาคออกมาจากความเข้าใจ จริ่งใจและ
เต็มใจ เมื่อทางวัดรับเงินแล้ว ต้องออกอนุโมทนาบัตรให้ทุกรายไว้เป็นหลักฐานการรับเงิน
เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสอันเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งในการบริหารวัด

ต่อมาข้าพเจ้าเห็นว่าเริ่มมีผู้เข้าวัดมามากหน้าหลายตาขึ้นทุกวัน ได้ประกาศนโยบายขอ
วัดขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง เป็นชุดที่ว่าด้วยการสร้างว่า สร้างใจ สร้างคน สร้างชุมชน และ
สร้างวัด

หมายถึงรากฐานของวัดอยู่ที่คน ที่เข้าวัดมีจิตใจบริสุทธิ์ เพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรม
ด้วยความเสียสละ เมื่อรวมใจกันลงสู่เป้าหมายเดียวกันที่พระธรรมแล้ว ต่อมาก็จะได้คน
ดีเพิ่มขึ้น เมื่อคนดีมีมากขึ้นจึงกลายเป็นชุมชน คือคนที่อยู่กันด้วยความรัก ความสามัคคี
ความปรารถนาดีต่อกัน เมื่อถึงวันนั้นจึงสร้างวัดที่เป็นศาสนวัตถุ ตามความจำเป็นด้วย
ความราบรื่นสดชื่นเบิกบานไม่เครียด ไม่อึดอัดขัดเคืองแต่อย่างใด ทำไปปลื้มไป ได้บุญ
ไป เหมือนควาใจที่เข้มแข็งอยู่ตลอดเวลา

เนื่องจากข่าวความแตกแยกของวัดที่มีมาก่อนหน้านี้หนักหนาสาหัสมากพอกับเรือไต
ตาทหนักมดิ่งสู่ก้นทะเลลึก ที่ยากแก่การกู้ได้เพียงชั่วข้ามคืน แทบจะไม่ต้องฝันถึงการ
สร้างศาสนวัตถุใดๆเลย

เมื่อไม่มีพุทธศาสนิกชนเข้าร่วมมากนักข้าพเจ้าจึงใช้เวลานี้ศึกษาพระไตรปิฎกอย่างจริงจัง ซาบซึ้งจน ตกผลึก โดยค้นคว้าเรื่องเรื่องราวของพระพุทธเจ้าอย่างละเอียดแล้วเขียนออกมาด้วยภาษาง่ายๆ เหมาะสำหรับคนร่วมสมัยจะเข้าใจชีวิตของพระพุทธเจ้าแล้วนำเอา พุทธธรรม พุทธกิจ พุทธจริยามาเป็นแสงสว่างนำทางชีวิตให้มีความสงบร่มเย็นรู้ตื่นเบิกบาน ตามรอยของพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายนั่นเอง ต่อมาได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนั้นซึ่งมีความยาวถึงห้าร้อยกว่าหน้าชื่อ พุทธวิถี เพื่อร่วมฉลองอายุ 100 ปีของหลวงพ่อกุศลทาสและ ฉลองอายุ 95 ปีของหลวงพ่อบุญญานันทะ โดยถวายให้หลวงพ่อบุญญานันทะได้แจกแก่ผู้ที่มาเยี่ยมเยียนท่าน

เวลาไปเยี่ยมหลวงพ่อบุญญานันทะ หลวงพ่อจะคุยให้ฟังว่า ท่านเลือกแจกหนังสือเล่มนี้แก่คนที่สนใจจริงๆจะได้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาอย่างแท้จริง ฟังแล้วก็ปลื้มใจ สิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจถวายก็ได้รับการตอบรับและให้กำลังใจจากหลวงพ่อที่เคารพเหนือดวงใจเป็นอย่างดี

เดือนพฤษภาคม 2545 ได้จัดงานรำลึกหลวงพ่อกุศลทาสและหลวงพ่อบุญญานันทะในวันเดียวกันได้นิมนต์หลวงพ่อดร.วิเวกานันทะมาบรรยายธรรมด้วย มีผู้ร่วมงาน 9 คน คือ

กรรมการกับคนที่มาร่วมอีกสองสามคน ทำให้นึกถึงคำที่หลวงพ่อบัญญานันทะปาฐกถาว่า พระพุทธเจ้าเทศน์ครั้งแรกห้าคน เราสาวกชั้นปลายแถว เทศน์ครั้งแรก สองคนก็พอแล้ว

ข้าพเจ้าจะยึดการทำงานอย่างนี้ของหลวงพ่อบัญญานันทะเป็นต้นแบบอย่างเข้มแข็ง เป็นการสืบสานอุดมการณ์อย่างเข้มข้นเสมอ โดยเฉพาะเรื่องการแสดงธรรม การสนทนาธรรม ไม่เคยเบื่อหน่าย ท่านพูดเสมอว่า ถ้าจะศึกษาใครเป็นต้นแบบต้องศึกษาคณนั้นให้ลึกซึ้ง

หากต้องการเดินตามรอยพระพุทธเจ้าจะต้องศึกษาให้ลึกซึ้งว่า ปัญหานั้นๆจะใช้หลักธรรมข้อไหนของพระพุทธเจ้ามาแก้ไข จะนำเอาพุทธจริยาตรงไหนมาเป็นต้นแบบ พระพุทธเจ้ามีคำตอบเสมอขอให้เรากล้าหาญที่จะเดินตามพระองค์เท่านั้น

การทำงานของเจ้าอาวาสรูปใหม่ก็ดำเนินไปได้ตามปกติไม่หิวหว่าแต่อย่างใด ต่อมา ประมาณเดือนมิถุนายน 2545 ชาวธรรมศาสตร์กลุ่มเล็กๆได้เชิญชวนสมาชิกมาฟังธรรมใน โอกาสฉลองวันเกิดคุณปีเตอร์ จลาพงษ์ เพื่อนคุณวีระ จัดแจง คุณกาญจนาพล รักแตงงามและ ครอบครัวได้นำลูกสาว หนูชญญา ซึ่งยังนอนแบเบาะมาด้วย

ขณะนั้นคุณกาญจนาพล เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์สันติภาพ เมื่อฟังธรรมเสร็จแล้ว ได้ อาราธนาให้ข้าพเจ้า เขียนบทความธรรมะลงหนังสือพิมพ์ ท่านรับด้วยดี เพราะอยู่เมืองไทย ท่านเคยเขียนลงมติชน สยามรัฐอยู่เป็นประจำเมื่อมีบรรณาธิการมานิมนต์ถึงวัดก็ยินดีจะ ร่วมงานจึงตอบรับทันที จากวันนั้นก็เขียนเรื่อยๆมาจนหนังสือพิมพ์สันติภาพปิดกิจการ ไป เปลี่ยนมาเป็นเมืองไทยนิวส์ก็ยังเขียนจนเปลี่ยนมือมาถึงทุกวันนี้

เพียงสองเดือนก็ได้พื้นที่แสดงธรรมบนหน้าหนังสือพิมพ์ ได้แสดงความคิดความเห็นให้ คนทั้งหลายได้รับรู้ว่า เจ้าอาวาสองค์ใหม่วัดพุทธปัญญาเกิดอย่างไร มองการเมืองอย่างไร ประยุกต์ธรรมนำโลกได้อย่างไรบ้าง

เดิมทีวารสารวัดพุทธปัญญาก็มีผู้มีสมาชิกที่พระถนอมทำไว้ประมาณ 800 กว่าคน ทัวอเมริกา ข้าพเจ้าได้ทำหนังสือสานต่อเป็นทั้งผู้เขียน ผู้พิมพ์ ห่อ มัดส่งสารพัดตำแหน่ง แต่อาจจะเป็นเพราะวิกฤตการณ์ความขัดแย้งในวัด สมาชิกไม่ตอบรับกลับมาเลย จึงคิด ว่า รายจ่ายค่าส่งหนังสือเดือนละแปดร้อยเหรียญควรเก็บไว้ใช้จ่ายอย่างอื่นดีกว่าจึง

เตรียมตัวยกเลิกหนังสือพุทธปัญญาสารรายเดือนโดยการตั้งคำถามไปสั้นๆว่า ได้อ่าน
พุทธปัญญาสารหรือไม่

สมาชิก 800 คน ตอบกลับมาเพียง 20 คน จึงคิดว่า ควรจะแปรงบประมาณเดือนละ
แปดร้อยเหรียญนี้ไปซื้อหนังสือหลวงพ่อกุฑกฐินหรือหลวงพ่อกุญชรนันทะที่ทำได้
แล้วจากเมืองไทย มาแจกแก่ผู้สนใจจะคุ้มค่ากว่า จึงรักษาสมาชิกที่มีเพียงยี่สิบกว่าคน
นั้นไว้โดยการส่งเทปหรือซีดีไปให้ เวลาที่มีหนังสือดีๆจากเมืองไทยก็ส่งไปให้สมาชิก
ต่อมาคุณปีเตอร์เพื่อนคุณวิระได้เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยทาวน์ยูเอสเอ ได้
นิมนต์ข้าพเจ้าเขียน อีกหนึ่งคอลัมน์ชื่อว่ามองโลกผ่านธรรมที่เคยเขียนลงในสันติภาพสมัย
คุณกาญจนาเป็นบรรณาธิการนั่นเอง

ต่อมาคุณปีเตอร์สุขภาพเสื่อมลงเพราะต่อสู้กับมะเร็งมานานถึงเก้าปี ขณะนั้น คุณกาญจนา
ไม่ได้ทำงานที่ไหน คุณวิระ จึงแนะนำให้คุณปีเตอร์นำไปร่วมงานด้วย คุณปีเตอร์รับคุณ
กาญจนา ตามคำแนะนำของคุณวิระ และทำงานร่วมกันอยู่ระยะหนึ่งคงเห็นว่า ถึงเวลาต้อง
วางมือได้แล้ว คุณกาญจนาจึงทำงานกองบรรณาธิการไทยทาวน์ ยูเอส เอ ปัจจุบันนี้เป็น
บรรณาธิการได้รับบทความของข้าพเจ้า ไปตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยทาวน์ ยูเอส เอ เป็น
ประจำ

งานเผยแผ่ทางสื่อทำให้คนเริ่มเข้าใจและรู้จักวัดพุทธปัญญามากขึ้น แม้ไม่มีกรณีโฆษณา
เชิญชวนหรือมีแรงจูงใจ แต่มีผู้เข้ามาเยี่ยมชมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เวลาผ่านไปหนึ่งพรรษาวันออก
พรรษามีคนมาฟังธรรมวันอาทิตย์กันแน่นศาลาอเนกประสงค์ในโรงรถหลังเล็กของเรา

จากสภาพวัดร้างที่ไม่มีพระสงฆ์ และความแตกแยกจนยากแก่การเยียวยา เริ่มมีคนเข้าใจ
และเดินเข้ามาร่วมฟังธรรมเพิ่มขึ้น ใครจะมีเทศกาลอะไรแต่วัดพุทธปัญญายังคงรักษาจุดยืน
ไว้ดั้งเดิม ไม่มีผ้าป่า ไม่มีกฐิน ยากจนทุนทรัพย์ แต่ก็ภูมิใจ อิ่มใจเมื่อมีใครเดินเข้ามาเยี่ยม
เยือนสักคนหนึ่ง ใครยังไม่ตั้งใจและไม่เต็มใจจะมาก็ไม่ไปเชิญ เชิญหรือดึงให้เข้าวัด
แต่อย่างใด เพราะตระหนักเสมอว่า หัวใจของมนุษย์เหมือนกับดอกไม้ ที่ต้องใช้เวลา อากาศ
ความพร้อมหลายๆด้านจึงจะเบ่งบานได้ ต้องรอ ต้องคอย ใครมาแล้วก็ขอให้มีความสุข

ใครมีความทุกข์อยากพักใจ ก็จะจัดหมอน จัดซีดี จัดเครื่องเปิดซีดีให้ไปนอนในศาลา
โรงรถที่แปลงเป็นโรงธรรมฟังธรรมจนหลับไป ตื่นขึ้นมารู้สึกสดชื่นก็เดินหน้าเชิญ

อุปสรรคขวากหนามในชีวิตต่อไป เป็นวิธีการปลอบใจกันง่ายๆ ไม่ต้องเสียเงินทองมากมาย แต่อย่างไร

หนึ่งปีผ่านไป ประชาชนที่อยู่กันมาแต่ก่อนยังไม่เข้าใจก็ไม่ย้อนกลับมาสมานฉันท์กัน แต่อย่างไร แต่คนที่มาใหม่เข้ามาเพื่อศึกษาทำความเข้าใจธรรมะต่างเข้ามาเป็นขาประจำกัน มากขึ้น เมื่อประชาชนต่างๆเข้ามาวัดก็มักจะกระซิบถามว่า ใครเป็นเจ้าของที่ดินผืนนี้ ถ้าทำบุญไปแล้วจะมั่นใจอย่างไร ว่า ที่ดินนี้จะเป็นของวัด และหากจ่ายค่าที่ดินหมดแล้ว จะ เป็นวัดหรือไม่

นี่คือคำถามต่อมาที่ประชาชนเดินเข้ามาถามเพื่อการตัดสินใจว่า จะบริจาคเงินให้วัดนี้กันต่อไปหรือจะเดินออกจากวัดไป ก่อนที่จะซื้อที่ดินให้ใครไปขายแล้วร่ำรวยเพราะไม่รู้ข้อมูลที่แท้จริง

จึงตอบไปว่า ที่ดินเป็นของพุทธปัญญาสมาคม บริหารโดยคณะกรรมการอำนวยการและ คณะกรรมการบริหาร ที่มี ธรรมนูญของวัด Baylaws นำทางและกำกับ หากจะต้องขาย ทรัพย์สินใดๆ เงินจากการขายทรัพย์สินนั้นจะตกเป็นของเอกชนใดๆ ไม่ได้ แต่ต้องตกเป็น ขององค์กรไม่หวังกำไร องค์กรใด องค์กรหนึ่งที่ได้รับการรับรองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เท่านั้น

คำถามต่อมาก็คือ จะมีโอกาสสร้างวัดใหม่ เริ่มหนาหูขึ้นตามลำดับ

คณะกรรมการขณะนั้นส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า ถ้าทำเป็นวัด จะลำบากมาก วุ่นวายมาก เพราะการแปลงที่อาศัยเป็นวัดต้องจ่ายเงินมาก ควรรักษาสภาพเป็นสมาคมแบบคอฟฟีเฮาส์ นี้ดีกว่า

อีกส่วนหนึ่งก็ฟังเสียงประชาชนส่วนใหญ่เพราะประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้บริจาคเงิน บำรุงวัดมาตลอด เมื่อประชาชนผู้บริจาคเงินบำรุงวัดต้องการให้สร้างวัด ต้องนำเงินที่ ประชาชนบริจาคมาด้วยความตั้งใจ มาสร้างวัด ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ประชาชนชื่น ใจ เพื่อประโยชน์ของสาธารณะที่โปร่งใสตรวจสอบได้

เมื่อถึงเวลาต้องเลือกตั้งคณะกรรมการประจำปี คณะกรรมการส่วนหนึ่งที่มองเห็นว่า หากขาดการบริหารจัดการให้ดี หากทุนมาสนับสนุนวัดให้พอ คงจะไปไม่รอดแน่ เพราะ รายได้แต่ละเดือนน้อยมาก และเรื่องที่ถูกถามมากคือเรื่องจะก้าวไปเป็นวัดหรือไม่

บางส่วนไม่เห็นด้วย แต่ข้าพเจ้า ยืนยันว่า หากไม่พัฒนาไปเป็นวัดหรือองค์กรศาสนา Religious Organization ต้องขอแลกกลับประเทศไทยเพราะ ช่วยดูแลองค์กรมาหนึ่งปีก็พอเพียงแล้ว หากอยู่เพียงแค่นี้ แต่บอกประชาชนว่า เป็นวัด ก็เท่ากับหลอกลวงประชาชน ให้บริจาค แต่เมื่อรับเงินมาแล้ว ไม่ได้ทำตามที่ประกาศไว้

ส่วนที่ไม่เห็นด้วย มีเหตุผลว่า การสร้างวัดทำได้ยาก ต้องผ่านขั้นตอนต่างๆหลายขั้นตอน จึงพากันลาออกไปหลายคน โดยให้เหตุผลว่าเข้ามาช่วยวัดนานแล้ว ลองให้พระอาจารย์บริหารดูบ้าง ถ้าบริหารไปไม่ไหว ขอให้บอกมา พวกเขาพร้อมจะเข้ามาช่วย บางท่านก่อนจะลาจาก ยังบอกฝากไว้ว่า หากมีปัญหาเรื่องเจ้าของจะมายึดที่ดินคืน ขอให้บอก จะช่วยกันได้ทัน ขณะนั้นได้ตัดหน่อออกไปสองหมื่นคงเหลือ 75,000 เหรียญ